

“ਏਕਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ”

(4:1-3)

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਖ਼ਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ (ਅਧਿਆਇ 4-6) ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਲਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ (ਅਧਿਆਇ 1-3)। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਵਿਚ ‘‘ਚੱਲਣ’’ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਦਾਇਤ ਹੈ।¹ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਦ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ 3: 14-21 ਵਾਲੀ ਦੁਆ ਦਾ ਜੁਆਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ‘‘ਦੇ ਯੋਗ ਚੱਲਣ’’ ਦੀ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ (4: 1)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਕ ਹੋ ਕੇ (4:2-16) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਬਣ ਕੇ (4: 17-32)।

ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣਾ (4:1)

¹ਉਪਰੰਤ ਮੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਕੈਦੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਸੱਦੇ ਨਾਲ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹੋ ਉਹ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ।

ਆਇਤ 1. ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਨਾਲ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਕਹੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਕੈਦੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਖ਼ਤ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਰੋਮ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ੋਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਖ਼ਤਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ (*parakaleō*) ਜਾਂ ‘‘ਅਰਜ਼’’ (NIV) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖ਼ਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਭਾਗ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ (ਵੇਥੇ ਰੋਮੀਆਂ 12: 1; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:2; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4: 1, 10)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਪਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (1) ‘‘ਮਦਦ ਮੰਗਣਾ, ਮਿੰਨਤ ਕਰਨੀ, ਅਰਜ਼ ਕਰਨੀ’’; (2) ‘‘ਤੱਸਲੀ ਦੇਣਾ’’; ਜਾਂ (3) ਜਿਵੇਂ ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਹੈ, ‘‘ਸਮਝਾਉਣਾ।’’² ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ

ਇਖਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ‘‘ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਉਪਰੰਤ’’ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚਾਲ ਚੱਲੋ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 4: 1 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ‘‘ਚਾਲ’’ (ਰਹਿਣਾ; NIV) *peripateō* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। LXX ਭਾਵ ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *halak* ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਨੈਤਿਕ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਜੀਣ ਤਾ ਤਰੀਕਾ।’’³ ਪੌਲੁਸ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ [ਆਪਣੇ] ਸੱਦੇ ਦੇ ਯੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘‘ਯੋਗ’’ *axiōs* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਹੋਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ; ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਢੰਗ ਨਾਲ’’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁴ ਇਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਯੋਗ ਜੀਵਨ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੀ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1: 27 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਨਿਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ’’ (ਵੇਖੋ ਕੁਲੁਸੀਆਂ 1: 10; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 12)। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 14); ਜਦ ਉਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ‘‘ਸੱਦੇ ਹੋਏ’’ ਲੋਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 6)।

ਤੁਸੀਂ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹੋ ਰੱਬੀ ਪਹਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵੇਲੇ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਰੱਬੀ ਪਹਿਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮੰਨੋ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਅੰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ (4: 2-16) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਇਹ ਏਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ (4:2)

²ਅਰਥਾਤ ਪੂਰਨ ਅਧੀਨਗੀ।

ਆਇਤ 2. ਅਧੀਨਗੀ *tapeinophrosunē* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ‘‘ਮੰਨ ਦਾ ਨੀਵਾ ਹੋਣਾ’’ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁵ ਯੂਨਾਨੀ-ਰੋਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।⁶ ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ‘‘ਅਧੀਨਗੀ’’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ

ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਘੁਮੰਡ ਤੋਂ ਅੱਡ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 5:5) ਅਤੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਖੂਬੀ ਹੈ। ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:3 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਧੜੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਥਵਾ ਫੇਕੇ ਘੁਮੰਡ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜਾਣੋ।’’ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਚਰਮ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਰਨਾ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5-8)।

ਘੁਮੰਡ ਏਕਤਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਘੁਮੰਡ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ। ਖ਼ੁਦਾ ‘‘ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ’’ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 4:6)। ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਕਿ ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸਮਝੋ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 12:3), ਆਦਮੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ (4:2)

²ਨਰਮਾਈ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਿ ਲਵੋ।

ਆਇਤ 2. ਨਰਮਾਈ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ *prautēs* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ‘‘ਅਦਬ, ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਜਾਂ ਫ਼ਾਇਦੇ ਦੀ ਫਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਦੀ ਚਾਹ’’ ਦਾ ਗੁਣ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।⁷ ਇਹ ਗੁਣ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੂਬੀ ਵੀ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:1), ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:23)। ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:21), ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:24, 25)।

ਧੀਰਜ (*makrothumia*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੋਰ ਕਈ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ‘‘ਧੀਰਜ’’ (*hupomonē*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ NKJV ਵਿਚ *makrothumia* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਚਰਡ ਸੀ. ਟ੍ਰੈਂਚ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ:

Makrothumia (ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦ ਕਿ *hupomonē* ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ। ਵਿਅਕਤੀ [ਜਿਹੜਾ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਉਹ ਹੈ] ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੜਕਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਭੜਕ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ [2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:2]। ਵਿਅਕਤੀ [ਧੀਰਜਵਾਨ ਉਹ ਹੈ] ਜਿਹੜਾ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ, ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਜਾਂ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਦਾ।⁸

Makrothumia ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਧੀਰਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁹ ਪੌਲੁਸ ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ

ਏਕਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਦੇ ਫ਼ਰਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਧੀਰਜ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਿ ਲਵੇ ਧੀਰਜ ਉੱਤੇ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ‘‘ਧੀਰਜ ਸਹਿਤ’’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ੋਕਸ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪੌਲਸ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਸੀ। ਨਰਮ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ‘‘ਪ੍ਰੇਮ’’ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇਜ਼ੱਤ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਲਿਆਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਏਕਤਾ ਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਏਕਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ (4:3)

³ਅਤੇ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਬੰਧ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ।

ਆਇਤ 3. ਏਕਤਾ ਲਈ ਮੰਚ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (*spoudazō*) ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਸੀ। ‘‘ਸਾਡਾ ਮਿਲਾਪ’’ (2:14), ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਇਕ ਸਰੀਰ’’ ਵਿਚ (2:16) ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਲਈ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਬੰਧ (*sundesmos*) ਵਿਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮੇਲ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅਧੀਨਤਾ, ਨਰਮਾਈ, ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਵਿਚ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਸੱਤ ‘‘ਏਕਿਆਂ’’ ਦੀ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦੀ ਫ਼ਰਿਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਇਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (4:4-6)।

ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ

ਜੇਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਪੰਜ ਗੁਣ (4:2, 3)

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਖ਼ੂਬੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ (4:2, 3)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ੂਬੀਆਂ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਆਦਮੀ ਪੌਲਸ ਦੇ ਖ਼ਤ ਦੀ ਬਾਕੀ ਹਦਾਇਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗੁਣ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਏਗਾ।

ਅਧੀਨਗੀ (4:2)। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਲੀਮ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਲੀਮੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲੀਏ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਦਾ ਖਿਆਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਆਖਰ ਸਾਡੇ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਘੁਮੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚਾਹੇ ਜਾਣ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਲੀਮੀ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਇਨਕਲਾਬੀ ਧਾਰਣਾ ਸੀ। ‘ਅਧੀਨਗੀ’ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੀਣਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਸੀ ਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਭਰੇ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਡਰਪੋਕ ਹੋਵੇ ਬੇਈਜ਼ਤੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕ ਨਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਾਢ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਣਾ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਧੀਨਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਫ਼ਾਇਦਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ। ਅਸਲ ਹਲੀਮੀ ਜਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਮੰਨਦਿਆਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਬਗ਼ੈਰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨਾਦੀ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਤੇ ਲਾਈ ਰੱਖੀਏ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ। ਬਲਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਦਾਇਤ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਖ਼ੁਦਗਰਜ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੀ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਉਹਦੇ ਥਾਂ ਯਿਸੂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ।

ਨਰਮਾਈ (4:2)। ਅਧੀਨਗੀ ਲਈ ਨਰਮਾਈ ਜਾਂ ਹਲੀਮੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਮਿਲਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਰਮਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਡਰਪੋਕਪੁਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ‘ਹਲੀਮੀ’ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ,’ ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ।

ਨਰਮਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੈਲੀ ਵਿਸ਼ ਵਾਂਗ ਸਿਧੇ ਖਲੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਲੀਮੀ ‘ਵੱਸ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ’ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ‘ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਤੂ ਬਣਾਉਣਾ’ ਸੀ। ਪਰਾਚੀਨ ਮੱਧਪੂਰਵ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਘੋੜੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵਾੜੇ ਅੰਦਰ ਕੈਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਠੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਦੇ ਲਗਾਮ ਜਾਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਿਕੰਜਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸਕਣ? ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਸਿਧਾਉਂਦੇ’ ਹਨ। ਭਾਵ ਉਹ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤ ਕੇ ਉਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਿਕੰਜਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲਗਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਕਾਠੀ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਨਵਰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ’ ਆਖਦੇ ਸਨ।

ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖ਼ੁਦਗਰਜ਼ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਹਾਰ

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਉੱਚ ਸੱਚੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਪੀਰਜ (4:2)। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ “ਪੀਰਜਵਾਨ” ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। “ਪੀਰਜ” ਲਈ ਪਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਢੰਗ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਪੀਰਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮੱਠੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੀਰਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨਰਾਜ਼ ਵੀ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ “ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ।” ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਝੱਲਾਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਚਿੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਯੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਬੇਇਜ਼ਤੀ, ਜ਼ਖਮ, ਸਤਾਅ, ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ, ਬਦਨਾਮੀ, ਨਿੰਦਿਆ, ਆਲੋਚਨਾ, ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਸਾੜਾ ਵੀ ਝੱਲ ਲਈਏ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਬਿਨਾਂ ਕੜਵਾਹਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਭਲਾ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਯਿਸੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਰਦਾਸ਼ਤ (4:2)। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਹਿਣਾ ਪੀਰਜ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਇਹ ਪੀਰਜ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਬਲਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, “ਮੈਂ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਾਂਗਾ।” ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਨਾਕਾਮੀ ਲਈ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਖ਼ਸ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਹੈ।

ਏਕਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ (4:3)। ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਏਕਤਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਬਲਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ “ਜਤਨ” ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। “ਜਤਨ” ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਇਕ ਦਾ ਮਤਲਬ “ਕਾਹਲੀ ਕਰਨਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਰਥ “ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ” ਹੈ ਕੁਲ ਮਿਲਾਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: “ਛੇਤੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ!”

ਫਿਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਏਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਵਹੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਜੇਗ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਖ਼ੁਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਮੱਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਮੇਲ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹੀ ਸਭ

ਦਿਆਂਗੇ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਾਂਗੇ; ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਲਈ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਭਲਾ ਟੁੱਟੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਰਗੇ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿੰਨਾ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲਰਡ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਖ਼ਾਸ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ‘‘ਚਾਲ ਚੱਲੋ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਹਨ 4: 1; 5: 2, 8, 15. ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਚਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦੀਆਂ ਵੰਡਾਂ ਹਨ 4: 1-32; 5: 1-6; 5: 7-14; 5: 15-6: 20. ²ਐਂਡ੍ਰਿਊ ਟੀ. ਲਿੰਕਨ, *ਇਫ਼ੀਸੀਅੰਜ਼*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 42 (ਡਲਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1990), 234. ³ਉਹੀ, 94. ⁴ਐਥਲਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਬਲਿੰਗਰ, *ਏ ਕ੍ਰਿਟਿਕਲ ਲੈਕਸੀਕਨ ਐਂਡ ਕੰਕੋਰਡੈਂਸ ਟੂ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਂਡ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਲੰਦਨ: ਸੈਮੁਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ਼, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਰੀਜੈਂਸੀ ਰੈਫ਼ਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, 1975), 904. ⁵ਲਿੰਕਨ, 235. ⁶*ਦ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰ’ਜ਼ ਗ੍ਰੀਕ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ. ਡਬਲਯੂ. ਰੋਬਰਟਸਨ ਨਿਕੋਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1967), 3: 320 ਵਿਚ ਐਸ. ਡੀ. ਐਫ਼. ਸੈਲਮੰਡ, ‘‘ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਇਫ਼ੀਸੀਅੰਜ਼।’’ ⁷ਲਿੰਕਨ, 236. ⁸ਰਿਚਰਡ ਸੀ. ਟ੍ਰੈਂਚ, *ਸਿਨੋਨਿਮਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1953), 198. ⁹ਲਿੰਕਨ, 236.